

“Mare!- Crida-la fort, ben fort”

Mare! —Crida-la fort, ben fort.
—T'escolta, et veu potser en
perill, i t'ofereix, la teva Mare
Santa Maria, amb la gràcia del
seu Fill, el consol de la seva
falda, la tendresa de les seves
carícies: i et trobaràs
reconfortat per a la nova lluita.
(Camí, 516)

5 de maig

Per comprendre el paper que Maria
fa en la vida cristiana, per sentir-nos
atrets vers Ella, per cercar la seva

amable companyia amb afecte filial, no calen grans disquisicions, bé que el misteri de la Maternitat divina té una riquesa de contingut sobre el qual mai no reflexionarem prou.

Hem d'amar Déu amb el mateix cor amb què estimem els germans, els altres membres de la nostra família, els nostres amics o amigues: no en tenim d'altre. I amb aquest mateix cor hem de tractar Maria.

¿Com es captenen un fill o una filla normals amb la seva mare? De mil maneres, però sempre amb afecte i confiança. Amb un afecte que haurà de discórrer en cada cas per canals determinats, nascuts de la mateixa vida, que mai no són res fred, sinó costums entranyables de la llar, petits detalls diaris, que el fill necessita tenir amb la mare i que la mare troba a faltar si el fill els oblida algun cop: un petó o una carícia en sortir de casa o en tornar-hi, un petit

obsequi, uns mots expressius. (És
Crist que passa, 142)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/mare-crida-
la-fort-ben-fort/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/mare-crida-la-fort-ben-fort/) (13/03/2026)